

Publicerad 2020-07-14 19:13 av Elisabeth Nilsson

MÅ HAN BRINNA

Mamma, med min nya halvbror i barnvagn, och jag var på väg hem på Norra Promenaden. Vi mötte en kvinna med barnvagn. I vagnen låg en flicka i samma ålder som min halvbror. Kvinnan och mamma börjar skrika på varandra.

Jag ställde mig och iakttog dem. Förstod inte varför de var arga på varandra. Mamma slet tag i min arm och drog mig springande iväg till huset där vi bodde. Jag förstod ingenting. Varför var mamma så arg?

Många år senare, när jag var vuxen fick jag veta att styvfar fått barn med en annan kvinna, utom äktenskapet. Mamma och kvinnan fick barn samtidigt. Det var ett oerhört svek. Hennes ilska, som jag undrat över fick sin förklaring. Men mamma visste inte allt. Och hon dog innan hela sanningen kom fram.

Vid min styvfars död många år senare, framkom att han hade ytterligare barn utom äktenskapet, en flicka och en pojke. Under mammas och hans äktenskap fick han alltså tre barn med olika kvinnor. Och inget av dessa hade han någon kontakt med under sin livstid.

Min styvfar var en man utan samvete som bedrog och slog, begick sexuella övergrepp. Jag döpte honom till Våldets Härskare. Må han brinna!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Elisabeth Nilsson med Poeter.se id #33406 innehar upphovsrätten